

и да си попиива приличаше на такава кола.

Тънкия взе да се запива. А кога компанията ставаше голѣма и Павелъ почваше пѣснитѣ съ даарето и игритѣ — Иванъ Тънкия ставаше съ широка ржка и черпяше до забрава.

Въ кжсо време той доби такова майсторство въ играта, че можеше съ пълна оканица на глава да играе кочекъ.

Младежитѣ бѣха смаяни отъ ловкостъта на крѣчмаря и следъ такава игра се надпреварваха да черпятъ играча.

И той било отъ похвалитѣ, било, че за мигъ се напълнѣше шепата му съ гологани — не отказваше никому.

Въ такива веселби Тънкия не отказваше да приема поржката, като се опитваше да не допива стотачето, ала веселитѣ